

Høringsnotat

**Forslag til endringer i forskrift om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1025/2012
av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering**

Mandag 7. juli 2025

Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet sender med dette på høring forslag til forskrift om endring i forskrift 9. september 2014 om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering.

Forskriftsendringen gjennomfører Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2480 av 14. desember 2022 (heretter endringsforordningen) som endrer forordning (EU) nr. 1025/2012 om europeisk standardisering (heretter standardiseringsforordningen).

Endringen innebærer at det innføres et krav om at de europeiske standardiseringsorganisasjonene skal sørge for at kun nasjonale standardiseringsorganer har stemmerett ved nærmere angitte avgjørelser knyttet til standardiseringsforespørsler fra Europakommisjonen.

Formålet med endringsforordningen er å sikre at EUs hensyn ivaretas ved utviklingen av standarder og standardiseringspublikasjoner som forespørres av Europakommisjonen.

Bakgrunn

Europakommisjonen benytter standardisering som et virkemiddel til å støtte bruken av unionens lovgivning og politikk for varer og tjenester. Standardiseringsforordningen fastsetter regler knyttet til etableringen av europeiske standarder og europeiske standardpublikasjoner for produkter og tjenester. Formålet er at det europeiske standardiseringsarbeidet skal støtte EUs lovgivning og politikk. Europakommisjonen kan be de europeiske standardiseringsorganisasjonene, gjennom en standardiseringsforespørsel, om å utvikle europeiske standarder eller europeiske standardiseringspublikasjoner som (1) tar hensyn til offentlige interesser og offentlige formål som klart fremkommer i standardiseringsforespørselen, (2) er markedsdrevne og (3) er basert på konsensus.

Det finnes tre offisielle europeiske standardiseringsorganisasjoner: European Committee for Standardization (CEN), the European Committee for Electrotechnical Standardization (CENELEC) og European Telecommunications Standards Institute (ETSI). Rollen til de europeiske standardiseringsorganisasjonene er begrenset til å definere tekniske fremgangsmåter for å nå målene som gis av lovgiver og samtidig sikre et høyt nivå av sikkerhet (samfunnssikkerhet, forbrukersikkerhet, miljø sikkerhet osv.). Gjennom standardisering utvikles det krav og spesifikasjoner til varer, tjenester og prosesser.

Norge deltar i det europeiske standardiseringsarbeidet gjennom nasjonale standardiseringsorganer. Ansvar for standardisering i Norge er fordelt mellom Standard Norge (SN), Norsk Elektroteknisk Komite (NEK) og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom).

I CEN og CENELEC er deltakelse basert på nasjonal representasjon. Disse har 34 medlemmer hver, hvorav alle er nasjonale standardiseringsorganer. Medlemmene består av de 27 EU-landene, Storbritannia, Nord-Makedonia, Serbia og de tre EØS EFTA-landene. Det er kun tillatt med ett medlem per land.

ETSI har en litt annen organisering, med direkte deltagelse fra medlemmene. Organisasjonen har over 900 medlemmer fra over 60 land. Medlemmene består av blant annet små og store private selskaper, akademia og nasjonale standardiseringsorganer.

Europakommisjonens forslag til endringer i standardiseringsforordningen begrunnes i utviklingstrekk i de europeiske standardiseringsorganisasjonene, hvor organisasjonenes styringssett og interne beslutningsprosesser har endret seg til å innebære økt samarbeid med internasjonale og europeiske interessenter. EU ser på bakgrunn av denne utviklingen et behov for å sikre at EUs hensyn ivaretas ved utviklingen av standarder og standardiseringspublikasjoner som er forespurt av Europakommisjonen. Dette skal gjøres ved å begrense hvilke medlemmer av de europeiske standardiseringsorganisasjonene som kan delta i organisasjonenes interne beslutningsprosesser knyttet til standardiseringsforespørslene fra Europakommisjonen.

Gjeldende rett

Standardiseringsforordningen er gjennomført ved forskrift 9. september om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering. Forskriften er fastsatt med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. (EØS-høringsloven) § 15a.

I henhold til standardiseringsforordningen artikkel 10, kan Europakommisjonen be én eller flere europeiske standardiseringsorganisasjoner om å utforme utkast til en europeisk standard eller en europeisk standardpublikasjon innen en bestemt frist. Europeiske standarder og europeiske standardiseringspublikasjoner skal være markedsbaserte, ta hensyn til offentlighetens interesse og de politiske målene som tydelig er oppgitt i Europakommisjonens anmodning, og bygge på enighet.

Europakommisjonen skal fastsette de nærmere kravene til innhold som dokumentet skal oppfylle, og en frist for vedtakelsen av dokumentet. Den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen skal innen én måned etter at anmodningen er mottatt, melde om den godtar anmodningen.

Endringsforordningen

Endringsforordningen innsetter en ny paragraf 2a og endrer artikkel 10 nr. 1 i Standardiseringsforordningen.

Den nye paragraf 2a presiserer at de europeiske standardiseringsorganisasjonene skal sørge for at kun nasjonale standardiseringsorganer har stemmerett for nærmere angitte beslutninger i de europeiske standardiseringsorganisasjonene. Det er tre kategorier av beslutningsprosesser som omfattes av denne endringen. Den første kategorien er beslutninger om å akseptere eller avslå standardiseringsforespørsler. Den andre kategorien er beslutninger om å akseptere nye arbeidsemner som er nødvendige for å levere på standardiseringsforespørselen. Den siste kategorien er beslutninger om vedtakelse, endring eller tilbaketrekking av europeiske standarder eller europeiske standardpublikasjoner. Endringene skal styrke prinsippet om nasjonal delegering.

Artikkel 10 regulerer prosedyrene som gjelder når Europakommisjonen sender forespørsler til de europeiske standardiseringsorganisasjonene om å utvikle standarder. Endringen i artikkel 10 nr. 1 innebærer at Europakommisjonen kun skal sende standardiseringsforespørsler til europeiske standardiseringsorganisasjoner som overholder kravene etter 2a.

Departementets vurderinger

Endringsforordningen er vurdert som EØS-relevant og akseptabel. Norge er derfor forpliktet til å innta endringsforordningen i EØS-avtalen.

Forordningen er gjennomført i norsk rett gjennom en forskrift som fastsetter at forordningen gjelder som norsk rett. Departementet vurderer at endringsforordningen kan gjennomføres på samme måte som standardiseringsforordningen. Det vil si at forskriften endres slik at den viser til at også endringsforordningen gjelder som norsk rett. Se departementets forslag til endring i forskriften nederst i høringsnotatet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget vurderes å ikke ha nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Forslag til endring i forskrift om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1025/2012

Departementet foreslår å vedta følgende utkast til forskrift om endring av forskrift 9. september 2014 nr. 1164 om gjennomføring av forordning nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering:

I forskrift 9. september 2014 nr. 1164 om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering skal § 1 lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIX nr. 2 (forordning [\(EU\) nr. 1025/2012](#)) av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering og om endring av rådsdirektiv 89/686/EØF og rådsdirektiv 93/15/EØF, samt europaparlaments- og rådsdirektiv [94/9/EF](#), direktiv [94/25/EF](#), direktiv [95/16/EF](#), direktiv [97/23/EF](#), direktiv [98/34/EF](#), direktiv [2004/22/EF](#), direktiv [2007/23/EF](#), direktiv [2009/23/EF](#) og direktiv [2009/105/EF](#) og om oppheving av rådsvedtak 87/95/EØF og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1673/2006/EF, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig, og med endringene som følger av:

-forordning (EU) 2022/2480